

יִשְׁבַּעְעִיר

כתב את לבני העלייה בתנ"ה

איגוד בני הישיבות

תורת גבריא

תנ"ה

בהכוננת האגודת חב"ד מנחם אליהו ביטון שליט"א

09-741-9722

< גליון מס' 8 | פרשת ואתחנן תשפ"ב

שולחן הארכת

דבר מורן האגון הרב מנחם אליהו ביטון שליט"א

בני העלייה היקרים!

בסייעתא דשמיא, נקיים מעמד נוסף של חלוקת כרטיסי 'ישבע' יתקיים אי"ה במוצש"ק בהשתתפות חברי האיגוד היקרים.

הביקוש לקבלת הכרטיס עצום ב"ה, ובאיגוד ערוכים לתת לכל בחור ישיבה באשר הוא בחור ישיבה את כרטיס ההנחות אשר משמש גם ככרטיס החתמה בסניפי ישיבות בין הזמנים של המועצה הדתית ברחבי העיר.

לצורך יעול הנתונים הקיימים במערכת ולצורך היערכות, בחורי ש"ג העולים לישיבות גדולות מתבקשים לעדכן את שם הישיבה בשלוחה 5 בקו האיגוד.

באיגוד בני הישיבות נערכים לקראת קומזיץ בין הזמנים עם אומן הזמר החסידי נפתלי קמפה אשר התקיים אי"ה ביום חמישי הקרוב. כרטיסים מסובסדים על סך 20 ₪ בלבד נמכרו לחברי האיגוד.

כמו כן, בקו האיגוד מתעדכנים מדי יום הודעות על שיחות ושיעורים ברחבי העיר לבני הישיבות ופעילויות לבני העלייה אשר בימי הפגרא הללו מחליפים כוחות לקראת זמן אלול הבעל"ט.

חשוב להזכיר לכל חברי האיגוד חדשים כותיקים, בכדי להיות מעודכנים תמיד יש להירשם לקבלת צינתוקים בקו האיגוד שמספרו: 09-741-9722 - שולחה 61. וכך מתעדכנים בזמן אמת על כל הנעשה לבני הישיבות בעיר.

האגון בין הזמנים מובחן:

הארכת

הקדושות הללו יחדיו לקדושה משולשת אחת הרי זה גבוה מעל גבוה מעל גבוה לאין שיעור. ובאמת יש רגע אחד בשנה שמתמזגות שלושת הקדושות הללו יחדיו בשעה שכן גדול נכנס לפני ולפנים ביום הכיפורים. ועל רגעים נשגבים אילו באים חז"ל ואמרים שלימוד התורה כסתם יום של חול, על ידי כל יהודי כאשר הוא, ובכל מקום שהוא, פועל בעולמות ויקר בעיני ה' עוד יותר. ומכאן שחזור ישיבה או אברך היושב ולומד בישיבת בין הזמנים כעת בחודש אב מעלתו גדולה ויקרה יותר מכהן גדול הנכנס לפני ולפנים ביום הכיפורים. בינו זאת.

נחזור לענין של ט"ו באב. הגרמ"ל ליפוביץ זצ"ל שאל על ההסבר שהבאנו כך: הרי ודאי לא כל ישראל עסקו בכריתת עצי המערכה ומסתמא עסקו בכך כמה עשרות או מאות איש במשמרות, ואותם אנשים חזרו לבית המדרש בט"ו באב ללמוד תורה. ובגלל אותו קומץ אנשים נקבע יום טוב לכלל ישראל. ולא עוד אלא עד היום הזה כלל ישראל לדורותיה לא אומרים תחנון בט"ו באב בגלל אותה קבוצה שחזרה ללמוד תורה. וצ"ב מדוע קבעו יום טוב לכלל ישראל בגלל קבוצה אחת קטנה שחזרה לבית המדרש. ולשמחה מה זה עושה?

וביאר שמיכון שלימוד התורה הוא המקיים והמעמיד של כל העולם כולו וכמ"ש בפסוק "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" וכמו שהסביר הנפש החיים שאם היה העולם פנוי אפילו רגע אחד מלימוד התורה יתפס היו נדרבים כל העולמות ונהפכים לתהום. מפילא כאשר לומדי התורה חוזרים לבית המדרש זו שמחה של כלל ישראל. שהתורה הק' היא מגא ומצלא על כלל האומה. ולכן נקבע ט"ו באב כיום טוב לכלל ישראל. לצערנו יש מאחינו שעדיין לא מבינים את תרומתם האדירה של לומדי התורה לכלל ישראל. ומנסים לפגוע בתמכין דאורייתא ובלומדי התורה ולכרות את הענף שהם בעצמם יושבים עליו. ה' יהיוירם בתשובה שלימה. אבל אני באתי לכאן לומר לכם "אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבים עליכם ביותר", ולהודות לכם בני התורה שמתנסים בישיבת בין הזמנים משכנות יוסף ולומדים בדיקוק חברים כדרכה של תורה. ובימי בין הזמנים התורה שלכם נצרכת עוד יותר שיש היחלשות בלימוד התורה ואתם מחזיקים את העולם בתורתכם, ועל כך כל העם צריך לשמוח ושמח בכם.

ברכת ישראל כח לעושים במלאכה הבה"ח אורי שלום בנישתי נ"י והבה"ח אביעזר אמינוב נ"י אשר לצד לימודם והתמדתם בתורה מוסרים נפש על ישיבת בין הזמנים ברוח ובגשם. זכות העמדת התורה העמוד להם להצלחה בתורה וליוויגים הגונים.

אחד מגאון ישראל המפורסמים היה בעל האבני נור שהיה חתנו של הרמ"מ מקאצק זצ"ל. באחת הפעמים התבטא הרמ"מ מקאצק על חתנו ואמר שהסיבה שזכה הרב מביאלה בכן מופלג בתורה כהאבני נור, מכיון שבאחד מימי הפורים עסק רוב היום בעיון ולימוד התורה וכידוע ביום זה עסקו כל ישראל במצוות היום ואינם פנויים לעסוק בתורה. במהלך לימודו היתה שעה פנויה מלימוד התורה והיה העולם בסכנה העצומה ורק תורתו של הרב החזיקה אז את העולם. וכשר על כך העניקו לו משמים בן שיאר את העולם כולו בתורתו.

ומי יודע כמה רגעים כאילו עלולים להתרחש ח"ו בימי בין הזמנים ואתם בתורתכם מקיימים את העולם כפשוטו. ובזכות זה יזכה ה' אותכם בבנים גדולים בתורה ושאתם עצמכם תוס' להאיר את העולם בתורתכם חלף עבורתכם.

גמ' (בבא בתרא קכ"א). אומרת "תנן התם אמר רשב"ג לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים" בהמשך שואלת הגמ' "בשלמא יום הכיפורים יום סליחה ומחילה יום שניתנו בו לוחות אחרונות אלא חמישה עשר באב מאי היא?" והובאו בגמ' שישה הסברים לשמחה ביום זה. הטעם האחרון הוא "רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו יום שפוסקין בו מלכות עצים למערכה. תניא רבי אליעזר הגדול אומר כיון שהגיע חמישה עשר באב תשש כוחה של החמה ולא היו כורתין עצים למערכה. אמר רב מנשה וקרו ליה יום תבר מגל"

ומבאר הרשב"ם ז"ל "מניסן ועד ט"ו באב היו כורתים עצים לצורך המערכה לכל השנה מכאן ואילך תשש כח החמה ויש בעצים לחוחית ומעלין עשן וגם יגדל תולעת וכדאמרין במדרש איכה רבי יעקב בר אחא בשם רבי יוסי אומר שבו כלה זמן קציעה למזבח שכל עץ שנמצא בו תולעת פסול למזבח וכל עץ שהוא נקצץ אינו עושה מאכלת ואותו היום שפסקו היו שמחים לפי שבאותו היום היו משלימין מצוה גדולה זאת".

מבאר בדברי הרשב"ם שסיבת השמחה היא משום השלמת וסיום המצוה וכן היא דעת הגמ' יוסף שכתב ז"ל "כתבתי זה לשני תועלות היוצאים להיות זריז להתחיל ולקבוע תלמודו בלילות אלו להביא עליו ברכה ולא קלה וגם שהוא מנהג לשמוח בענין מצוה עד שכשהשלימה עושין שמחה ומשתה וי"ט"

אבל ברבינו גרשום מבאר את סיבת השמחה באופן אחר ז"ל "ולפי שעה שהיו עוסקין לכרות עצי המערכה היו מתבטלין בתלמוד תורה אבל אותו היום פסקו ועשאוהו יום טוב שמיכן ואילך היו עוסקין בתורה"

מכאן לומדים את מעלתו העצומה של לימוד התורה שהרי כריתת עצי מערכה היא מצווה נשגבה עד מאוד ובורא היתה נעשית כריתת העצים לשם יחוד קוב"ה ושכנתיה לשם מצות אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ולשם הקטרת הקורבנות שהן ריח ניחוח אשה לה'. ובטוחני שבמושגים של היום הזכות של כריתת עצים למערכה היתה נמכרת לכל המרבה במידה. כיום בקבוק שמן ליציקה על מדורת ל"ג בעומר (ומנהג חוש יחסית) נמכר כממון רב עאכו"כ כריתת עצי מערכה להקרבת הקורבנות. אף על פי כן כאשר הסתיימה מצוה זו ויכולו לחזור ללמוד תורה עשאוהו יום טוב לגודל יקרת ומעלת מצות לימוד התורה.

יש רדשה בגמ' (הוריות י"ג) על הפסוק במשלי "יקרה היא מפנינים" שהתורה יקרה אפילו מכהן גדול הנכנס לפני ולפנים (מדרש) פנינים בשני נוני"ן דורשים חז"ל מלשון שני פנים כלומר לפני ולפנים). הבה נתבונן עד היכן הדברים מגיעים: יש קדושת המקום ויש קדושת הזמן ויש קדושת האדם. והנה מבחינת קדושת המקום קודש הקדשים הוא המקום הקדוש ביותר ביקום. שהרי ארץ ישראל קדושה מכל הארצות. וירושלים היא העיר הקדושה בכל א"י. הר הבית קדוש יותר ואסור לנו להיכנס לשם היום עקב טומאת מת. וקוה"ק הוא המקום הקדוש ביותר בכל הר הבית. מבחינת קדושת האדם הכהן גדול הוא האיש המרום והמקודש בכל ישראל. שהרי שבט לוי הוא השבט הנבחר מכל השבטים ובתוך שבט לוי הכהנים - עם קדושיך הם המוכבדים ביותר ולכן בסדר העולים לתורה כהן קודם ללוי ואח"כ ישראל. והכהן הגדול הוא הנבחר והקדוש שבכל שבט הכהונה. ומבחינת קדושת הזמן יש יום חול ויש ימים קדושים כמו שבתות וימים טובים. אבל היום הקדוש ביותר בשנה הוא יום הכיפורים וכידוע לגודל קדושתו אין לשטן אחיזה ביום זה. עכשיו אם נחבר את שלושת

שתולים בבית ה'

אמריקה, הוא סיפר על הפוריות המיוחדת של האדמה באזור מגוריו, הוא המשיך ואמר, אם תיקח כיסא עץ מסלון ביתי ותציב אותו על האדמה בגינתי לאחר זמן מה הוא יתחיל להוציא עלים ולבלב, עד כדי כך האדמה פורייה שגם עץ מת של כיסא ישוב לחיים.

כך הבנתי את קדושת בית המקדש... כה החיות שהיה במקדש היה כה גדול עד שכל מה שיינתן בתוכו יבלב, יהיה שם פירות של זהב כל אלה יבלבו ויוציאו פירות, או יהיה זה מטה של עץ, גם עץ מת גם הוא יוציא פרחים.

מובן איך שזה שהכריח את בעל הטורים גשם המדרש' ללמד, על כרחך אם אצל מקלו של אהרון מקל אהרון בלע את שאר המקלות, ומדוע? כי בלא זה לא ייתכן להעמיד את מבחן ה' ה' האיש אשר אבחרבו משהו יפחך

גדול כל כך שכל מה שנכנס לתוכו על כרחך פורח, מטה של אהרון מו מטה של אחרים, כך מקל כמו הגפן של זהב לפתחו של היכל, ואיך לא ייתכן להוכיח כי הוא הקדוש, הכל יפרחו שם, על כרחך המבחן היה בזה שבלע מטה אהרון את שאר המטות, כך לא יכלו לפרוח כי הם אינם בבית ה' אלא בלועים בתוך מטה אהרון, ורק מטה אהרון פרח, הנה לנו ההוכחה המושלמת כי אהרון הוא הקדוש.

שאלנו, מדוע היה צריך סיום נוסף למחלוקת קורה ועדתו והרי הכל התברר כבר, ומעתה הביאור, אכן העובדות התבררו היטב, ברור לכל כי מטה ואהרון הם הקדושים וכל השאר בראים, אולם היכן היא הלמידה של פרשה זו, מה צריכים אנו להבין מכל זה, נדמה כי באו ללמד, אכן קורה פיקח גדול כפי שלימד רש"י, קורה גם צדיק גדול כפי שלימד הארז"ל קרה - סוף יתב ת צדיק כתמר יפרח בכל את מש ה - מ ד ע .

התשובה נמצאת בפסוק הבא, שתולים בבית ה' בחצרות אלוקינו יפריחו: (תהלים עב, יד) מי שיתול בבית ה' על כרחך הוא פורח גם אם הוא מעדת קורה... מוכרח הוא איך אומר בעל הטורים שבלע מטה אהרון את שאר המטות, ואם כך הוא... הרי שזה מה שעשה את ההבדל בין קורה ועדתו למטה ואהרון, אכן היה שם פיקח היה, והיה שם צדיק, אולם היה חסר שתולים בבית ה' שאם היה מספיק 'שתולים' על כרחך היה שם גם 'פריחו'. אמנם על קורה לימדו חז"ל שבעתיד גם הוא יהיה צדיק כתימר יפחך ירח לש וועתיד אולם עתה רק מטה אהרון פורח.

בני הישיבות המוסולאים כפז, אתם ששורשכם נטועים עמוק בבית ה' נטועים אתם בהיכלי הישיבות המובהרות על פני כל הארץ הרי שאת הפריחה והלבלוב המופלא שלכם הכל רואים בעיניכם נתניה, מקדשים אתם את ה' בהליכותיהם באצילותכם הישיבתית, כך נראה בחור מלבלב.

ומעתה זאת חוקת התורה באה ללמד שהחוק הראשון שייך הוא למשך פרשה שעברה חוק הוא שמי שיתול בבית ה' ע"כ הוא פורח הכל רואים את הפריחה והלבלוב, מוכרחים להשקיע ב'שתולים' בבית ה' כדי להבטיח הלאה את הפריחה והלבלוב, מה שלימדונו חז"ל, בעומק השתולים כך גדל ה- הפריחה. ההבדל בין מטה לקורה, יש לזכור שרק בח"ת אלוקינו ייתכן יפריחו... ראש ניבכם.. מטה מלבלבים אתם יותר מאשר סביבותיכם, כמה ירוקים ורעננים אתם יותר מאחרים, כך נראה זה שהוא שתול בעומק בבית השם.

ללמד דרך המטות, האם לא התברר מי הקדוש? ואם בכל זאת עדיין צריך לברר מי הקדוש, הרי ברור מאוד כי זאת לא האפשרות היחידה לברר מיהו הקדוש, הרי אפשר לברר ע"י גודל או בת קול וכך אפשרויות רבות אחרות כל אלו יכלו להביא גם את התוצאה. משמע, כי יש מטרה גם בדרך להברר לא רק בת צאתה הברר, מ הו אי"כ הביורר שאנו לומדים ממטה אהרון שפרח.

דבר מוענין כותב הבעל הטורים בחומש שמות. "וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ובלע מטה אהרון את מטתם: (שמות פ"ז). מטתם. ב'. ובלע מטה אהרון את מטתם. ומטה אהרון בתוך מטתם (במדבר יז כא). איתא במדרש, שגם במעשה קרה בלע מטה אהרון את מטתם וכשהוציאוהו אז חזר ופלעם ולכך לא הוציאו פרח. ועל כן כתיב (שם כד) ויוצא משה את כל המטה, חסר, לפי שבלעם: (בעה"ט שמות פ"ז פס' יב)

זהו חידוש גדול שהיה צריך שיבלע המטה של אהרון את שאר המטות ולכן לא פרחו. והוא פלא, מדוע לא היה אפשר להעמיד את הביורר של פרח מטה אהרון כשלעצמו, שהוא יוצא פרחים ויעץ עיץ ואילו שאר מטות לא יפרחו. וביותר, הלא הנס שבבליעת מטה אהרון את שאר המטות היה באוהל מועד מקום אליו לא נכנסו, ומבואר בבעל הטורים כשהוציאוהו חזר ופלעם, הרי שמסתבר שאף לא ידעו כלל כי המטה בלע את שאר המטות איך מה המקום בכלל לנס זה שגם לא התפרסם והרי זכות הקיום של נס הוא הפרסומי ניסא' שעל ידו?

והנה מחשבה ראשונה היא, שהיה זה נס שנעשה לעורך הביורר של מי הקדוש, מה שלא מובן... מדוע עדיין יש צורך, אולם מהמבואר בגמ' אני למד דבר אחר, משנגזר הארון נגזר עמו ענינת המן ועלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרון ופרחיו ושקדיו [ירושלמי, שקלים כד:]

הנה ברור הוא, שאין כאן מן ההזדמנות... לגנוז גם את מטה אהרון מאחר וכבר גונזים את הארון. פשוט להבין, שאם נגזר המקל עם הארון הרי שהוא משום שהוא שייך לארון אכן רב ה' ש להבין מה השייכות של המקל לארון, אמנם נעשה בו נס אולם כיצד הוא שייך לארון ולתורה הק'. נדמה שבאו ללמד בזה למידה רחבה יותר מאשר על סיום מועלח למחלוקת קורה ועדתו, מבואר בגמ' יומא (לט):

דמ כ בת עד הלב נון - למ רל: מ ה ע ר מלבלב אף בית המקדש מלבלב. דאמר רב חושעיא: בשעה שנבנה שלמה בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של זהב, והיו מוציאים פירות בזמניהן, וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושרין פירותיהן, שנאמר ירעש כלבנון פריו, ומחן היתה - כש ג שנאמר ופרח לבנון אמלל, ועתיד הקדוש ברוך הוא

ל ה .

מבואר, קדושת המקדש הייתה כה גדולה שגם דומם שניטע בו קיבל חיות והיה מלבלב, פ ש זהב היתה עומדת על פתחו של היכל (מידות פ"ג) כ שאר מטתם ש ע , עץ שהיה בהם חיות ועשו פירות, ונתבאר שגם שם ייער' שנקרא המקדש מספר את הסיפור הזה, ייער הוא על היותו מציאות חיה עומדת ומלבלבת ומצמיחה גם את הדומם.

סיפר לי פעם אדם שגר באחת המדינות של דרום

בני עליה מוכרחים! אני רוצה לשתף אתכם ברעיון דרכו אני רואה אתכם בני התורה, הכרתי כמה מבני התורה חברי איגוד בני הישיבות שבעיר נתניה, ואכן... לכבוד ולהפארת, ב"ה. ישראל אשר בך אתפאר.

לספר במדבר יש אופי מאוד מסודר, ספר במדבר הוא ספר שמספר על תקופה, ספר שמבקש לאפיין תקופה, ואכן הוא גם נקרא על שמה של התקופה, תקופת המדבר, ספר 'במדבר' עוסק במאורעות המרכזיות שעברו על ישראל בתקופת המדבר, כל פרשה שבה פותחת פרק של מאורע של מדבר, כך שלה, קורה, בלק, פנחס, מטות ומסעי, אך שונה בזה פרשת חוקת שעוסקת במעווה, במעוות פרה, זה חורג מהאופי של שאר הפרשיות.

ובמחשבה שניה, מה הערה עמוקה יותר. מבואר בירושלמי כי בימי ההנהגה הקרובה הפרה אדומה למחרת הקמת המשכן בבי ניסן, ומעתה יש לעיין הרי אם צריך לשבץ את פרשת פרה אדומה בתורה הרי שהמקום יהיה אחד מן השניים, או שתכתב במקום הציווי והציווי הרי היה במרה שם נעשו במקצת דינים שבת ופרה.

והאפשרות השנייה הוא לכתוב את פרשת פרה במקום שהיא התקיימה בפועל, וזה בפרשת אחרי שם מובא הקמת המשכן, איך מה לפרשה זו אצל חומש במדבר. וביותר, נתבאר ששיריפת הפרה היה בשנה הראשונה לצאתם ממצרים, ואילו פרשת השבוע עוסקת בסוף תקופת המדבר, חטא מי מריבה של פרשת השבוע היה בשנה השלושים ותשע לצאתם ממצרים, האם זה המקום לספר על שיריפת הפרה שהייתה בשנה הראשונה?

המוכרחי משאלות הללו עוד לפני המבואר הוא, מסתבר הוא כי פרשת פרה אינה באה לספר על עוד מעווה של תורה, ככזאת היא לא שייכת לרצף הפרשיות של חומש במדבר, פרשת חוקת היא אמנם מעווה שהתקיימה במדבר, אך חולקת היא מקום לעצמה כפרשה בפני עצמה כמי שהייתה פרק בתקופה זו של מדבר, מתקבלת היא כשוות ערך לחברותיה שלה, קורה בלק וכו' מאורעות של מדבר. מה הביאור בזה.

הנה רצף המאורעות של חומש במדבר הוא כרונולוגי, ערוך לפי סדר ההתרחשות. מעניין מאוד שיש במקביל גם רצף רעיוני למאורעות, נתעכב לדוגמה לשניים מהם, תוספות בב"ב (ק"ט). כותבים תניא בסדר עולם אחר ביאת מרגלים הייתה בליעתו של קרה מה שמוכרח את פרשת קרה לאחר שלה, ואילו על השייכות של פרשת חוקת לאחר מחלוקת קורה כתב במדרש פליאה, מה ראה קורה לחלוק על מטה, פרה אדומה ראה, אמנם הבנת הדברים אכן פלאות הוא... כשמו של המדרש.

אני רוצה לחזור איתכם לפרשה שעברה... לסיום וההכרעה של מחלוקת קורה ועדתו. כך מספרת התורה, נעשו השבטים להכניס כל אחד מטה למשכן ולהניחו לפני ארון העדות, וזה שהקב"ה יבחר בו מטהו יפרח, ומלמדת ע"ז התורה. "וינח משה את המטות לפני ה' באוהל העדות: ויהיה ממחרת ויבא משה אל האוהל... ויוצא משה את כל המטות מלפני ה'... ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרון לפני העדות למשמרת לאות לפני מרי ותרכל תלונתם מעלי ולא ימותו" (במדבר יז)

ויש לעיין, מה עדיין חסר בבירור האמת אצל המחלוקת אחר שכבר פתחה האדמה את פיה ובלעה את קורה, ושאר אנשי המחלוקת נשרפו באש שיצתה מלפני ה', מה עוד צריך ואפשר

וכמו שאמר הח"ח אם תפס אותך היצה"ר בברוך תתפייס איתו באתה, ורק המצפון המדומה אומר לו לאדם חטאת ולמה לך להמשיך, שהאמת והמצפון האמיתי הוא שיהודי אע"פ שחטא יהודי הוא, ומתוויב עדיין להמשיך, ומי שטועה בזה הוא בבחינת "עווינו" שהוא עיוות השכל סביב לחטא אחר שקיים בעצמו "חטאנו", והעיקר הוא שאף אם פגם בחטאנו עדיין מחוייב הוא להמשיך בשאר החיובים שאח"כ.

והרמב"ן כתב שמשום כך מזכירים חמישים פעם בתורה יציאת מצרים לומר שאם יצאו בני מ"ט שיערי טומאה אז אין סיבה להתייבש ובכל מצב אפשר לעשות, ואפשר וחיובים לצאת מכל מצב ירוד שנמצאים בו, ולעלות בחזרה לכל הדרגות הגבוהות בעבודת ה'.

יה"ר שנזכה כולנו כל בני הישיבות הקדושות בתוך כלל ישראל לעלות ולהתעלות ולא ליפול בשום מצב ח"ו אכ"ר.

~~*

אמרה חסידית

שאל חסיד את רבי יהושע מאוסטרובה: כיצד יכולים אנו להודות להשי"ת על הרע, כשאנו רואים בעין שרע הדבר?

החזירו רבי יהושע: וכי מה רואות עניים של בשר ודם? בשם רבי אהרון מקרלין אומרים: שנית, 'הוי דן את כל אדם לכף זכות', באדם אמרו, ק"ו למקום...

וממילא נכנסים לייאוש, וכ"ה במשל שהעבד מרגיש שנשבר כוס אחד ובוזה מרגיש שירד בדרגתו ובקרבתו אל המלך, וממילא לא ישמור בכל כוחותיו, משא"כ היודע שהוא עדיין בקרבה גדולה אל המלך עושה בחשק כבתחילה.

ובני אדם אל להם להכנס לייאוש ולהפסיד את מה שעדיין קיים אצלם ואפי' שנפלו, והוא טענה מדומה של היצר הרע, שאחר שנפל האדם מכניס בו ייאוש לרדת ולסגת מכל הדרגות האחרות שבו, ואין כאן המקום לדון להחזיר את מה שנשבר, אלא צריך לומר להם שאע"פ שנשבר הכוס, לא להתייאש ולא לאבד את הרצון הראשוני, ועכשיו שנשבר כוס אחד אל תחשוב שיש עיווי חדש על הכוס השני, אלא הציווי

הוא להמשיך את הציווי הראשון ואת הרצון הראשון ולא להתייאש מההתחלה, ואע"פ שבמשל הוא ציווי ואצל ישראל הוא מרצונם, קמ"ל שגם על הרצון הראשון שלהם שלא יתייאשו, [וגם אצל ישראל נצטוו ע"ז].

והנה בראשונים מבואר שבחטא העגל לא איבדו אמונם בה' ולא כפרו בו אלא רק חיפשו אמצע.

ומבואר שכשבני ישראל חוטאים הם עדיין מאמינים בה', וא"כ מכאן צריכים לקחת מוסר השכל שאע"פ שחטא, הן בשוגג והן במזיד, אל לו להיכנס לייאוש, כי סוף סוף עדיין מאמין הוא בה', ולכן אע"פ שחטא אין לו לאבד דרגתו בשאר דבריו, שכן הוא דרכו של היצר הרע, שאם חטא אומר לו אומר לו היאך תתפלל והיאך תכוון וכו', אבל האמת היא שאע"פ שעשה עבירה עדיין נשאר באמונתו, ואם מהמת העבירה לא יעמוד בשאר דברים הוא ייתבע על כך, ואף רשעות היא המחשבה הזאת, וכמו באדם שחילל שבת שאע"פ שחילל, עדיין הוא מצווה בשמירת המשך השבת.

ישנו משל ידוע למלך שנתן לעבדו ב' כוסות ונשבר אחד והזהירו המלך ואמר לו שישמור על השני. כך הקב"ה א"ל קלקלתם בנעשה ע"י העגל היזהרו בנשמע. וצריך ביאור מה תועלת בנשמע לבד ללא שיהיה עמו הנעשה. ועוד צריך ביאור שהרי במשל לשבירת הכוס אין תקנה, אך ישראל שקלקלו בנעשה היה צריך לומר שיחזרו בתשובה וע"י זה יתקנו את הנעשה, ומשא"כ בכוס. ועוד צריך ביאור שבמעשה של העבד הכוס נשברה לו שלא במזיד ע"י שנתקל, ולכן יש מקום להזהירו על השני, אך ישראל שקלקלו הנעשה ע"י העגל מעשה זה היה במזיד, וא"כ לא שייך כאן הענשה על העבד קודם להזהרה על העתיד, ועוד צ"ב דבעבד שקיבל ב' כוסות לשמור ונשבר אחד אין צורך להזהירו שישמור על השני שהרי מאי ס"ד שלא ישמור על השני, וכך אצל בני ישראל פשיטא שצריכים להיזהר בנשמע. עוד יש חילוק דאצל העבד הוא נצטווה ע"י המלך לשמור, אבל בני"ה הם מעצמם ומרצונם קיבלו עליהם נעשה ונשמע.

והיסוד הוא שאצל כל אדם מתחיל הקלקול כשמתייאש מלהשיג את המדרגה הגבוהה בעבודת ה' נח מלרדוף אחרי המעלה, וכך הם האנשים החופשיים ממצוות שאינם רודפים אחר ההתקרבות לאלוקים, ואם אצל אדם יש ייאוש אז באותו דבר הוא מופקע מאותה דרגה, מה שמרגיש שאין לו שייכות לאותו דבר זהו הפקעת אותה המדרגה ובדרך כלל הייאוש בא לאדם כתוצאה מנפילה.

כשבני"ה אמרו נעשה ונשמע אחר שקלקלו בנעשה אז נפגם הנעשה הראשון שלהם, ועל כן הזהירם הקב"ה שאת הנשמע ישמרו עליו באותו הכח וההתלהבות שהיה להם בתחילה, ולהתגבר על טבעם שאומר שעכשיו הם נפלו ונתרחקו מהמלך

לראשונה בנתניה!

כרטיס חבר המעניק הטבות באגוון חנויות ופעילויות לחברי איגוד בני הישיבות נתניה

ישיבשע"ר

הכרטיס של בני הישיבות בנתניה

<< לשמיעת כל העסקים המכבדים ופירוט הטבות ניתן להתעדכן בקו האיגוד - שאלוה 3

מקבלים!
כרטיס חבר 'ישיבשע"ר'
בכנס ההשקה - פרטים בקו

נרשמים
בשלוחת ההצטרפות
שלוה 2

מחייגים
לקו האיגוד
09-741-9722

בנתניה מכבדים את עמלי התורה!

המועצה דתית נתניה בשיתוף עמותת רגעים ועיריית נתניה מזמינים את ציבור בני התורה למופע

קונמדיץ

בין הזמנים נתניה

עם האמן והיוצר

נפתלי קמפה

ניהול מוזיקלי: אלי קליין
חמישי כא' אב

18.8.22

19:30 פתיחת שערים
20:00 ברכת הרב הראשי
הרה"ג קלמן מאיר בר שליט"א

35 מתאריך י"ד אב 11.8.22

25 עלות כרטיס במכירה מוקדמת

היכל התרבות נתניה רחוב רזיאל 4, נתניה

כרטיסים: בקופות היכל התרבות נתניה או בטלפון 09-8308811 או דרך רכזי ישיבות בין הזמנים לחברי איגוד בני הישיבות נתניה תהיה גבריאל כרטיס מסובד - 20 ש"ח לפרטים אביעזר אמינוב 055-6799766

תורת גבריאל תשפ"ב

נפתח הרישום לעולים ליש"ק

'כתבו לכם' < חיזוק במהלך הזמן > טיולים וקומזיצים < כל המידע על מסגרות ישיבות בין הזמנים ברחבי העיר >

09-741-9722

< מחייגים > מקישים 61 < מעודכנים! >

ישיבשע"ר

י"ד ש"ס של בני הישיבות נתניה

הבית של בני הישיבות בנתניה!